

ר ג ע י ם

עצבים

(כשמעו את קול הרעם אתמול
בבוקר נבהלה א' ברח' שיינקין ונפל
מכסאו. הגלו נקעה. — כרוניקה.)

מה נדבר עוד ומה נכפרה —

מתוחים עצבינו... כל שד אותם נושא.

הרעם אישמה מכה בסטרטוספרה

ואיש ברהוב שיינקין נופל מן הכסאו

כי אדם הוא תמיד בכצב של "הכז"

וחושיו ליל ויזם למשמר נצבים —

הנו ער-ולא-ער וישן-לא-ישן.

בקצור — עצבים, עצבים.

עם כל רעש חשוד ועם כל ברק

הוא חושב — זה הגיע... חסר העתיד!

בזה האורח הלבוש בפרק

דומה לקהובו השרוגלודיט.

אך האיש, הנופל מכסאו, אומר: —

מילא.

נבהלתי אמן, אבל לא לחנם.

בזמננו, בעת רעמים כאלה,

אפילו מלכים

נופלים מכסאם.